

(Mr. SPEAKER.)

which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of 'Land Revenue'."

The motion was adopted.

DEMAND No. 2—STATE EXCISE.

8. State Excise duties.

Mr. SPEAKER.—The second Demand is about the State Excise. Motion moved :

"That a sum not exceeding Rs. 8,86,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of 'State Excise'."

Effective enforcement of Prohibition.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪ (ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಪೋತಾ ನೂಡನೆ ಈ ರೀತಿಯಿದೆ :—

"The demand under the head '8. State Excise Duties' for Rs. 8,86,000 be reduced—by Rs. 100 (to urge on the Government the need to enforce prohibition effectively in the State)."

ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾನನಿರೋಧವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾದಾಸ್ತದವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲವಾರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಪೋತಾ ನಿರ್ಣಯದ ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪಾನ ನಿರೋಧ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅವರೋಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುಟ್ಟು ಬಿಡು ಪ್ರದವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿದ್ದೇ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲು ಅದರ ಪರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಚಾರ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಮದ್ರಾಸು ಸರ್ಕಾರ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಸಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲ್ ರಾವರವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಪ್ರಾಪೋಗ್ಯಾಂಡ ಕೈಕೊಂಡು ಸಾರ್ವಜನಿಕ

ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇದರ ಪರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನೂಟಿಸಲು ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆಯೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುಟ್ಟು ಬಿಡು ಆ ಸನ್ನಿವೇಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಾನ ನಿರೋಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು, ನುಡಿದಹಾಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಸದ್ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ಲೂ ಮೂಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿವೇಶ ಕಲ್ಪಿತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಕೇಸುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, illicit liquor ಎಲ್ಲ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ, ಎಲ್ಲ ಜನರು ಕಾಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತರಾದ ಜನರು ಹೋಗಿ ಅಂಥ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು, ಮತ್ತು ಜನರು ಪೊಲೀಸಿನವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಬುಕ್ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡದಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವುದೇ ಪಾನ ನಿರೋಧ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನೋಡಿರುವಹಾಗೆ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಿರೋಧ ಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅನೇಕರು 'ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು, ನಡೆದರೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಆ ರೀತಿಯಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ, ಒಳ್ಳೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೆಲವರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಪೋಗ್ಯಾಂಡ ಆಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ, ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಸಮಿತಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಮುಖಂಡರಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿಮಾನವುಂಟಾಗಿ ಪೊಲೀಸರು ಇರಾಖೆಯೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅವರಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವನೆ ಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಪಟೇಲರು, ಸ್ವಲ್ಪದ ಜನರು 'ನಾವೇ ಕೇಸು ಹಾಕಬೇಕು, ಪೊಲೀಸಿನವರೊಡನೆ ಏಕೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು, ಒಂದು ಕೇಸು ಹಾಕಿದರೆ 15-20 ಹೀಂಗುಗಳು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ತಿರುಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅರ್ಥವೇನಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅರ್ಥವೇನಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇದರ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಒಡನೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೊಸ್ಚರಿ ಪನಿಷ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಜುರಿಯೇ ಹಾಕಬಹುದು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಂಪೌಂಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂದು

ವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಜನರಿಗೂ ಭತ್ಯೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಒಂದೊಂದು ಕೇಸಿಗೂ 10—15 ಹೀರಂಗುಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬರುವ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಜನರು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಹಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಯರುಗಳ ಕೈಗೆ ಈ ಕೇಸುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಮೇಲೆ ಈ ಕೇಸುಗಳಿಗೆ ಟಾಪ್ ಪ್ರಯಾರಿಟಿ ಕೊಡುವಹಾಗೆ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕೃತಿಗಾಗಿ ಎಕ್ಸೈಸಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಫೀಸರುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಪಾನನಿರೋಧವು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಡೆ ಕುಡಿಯದಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಇದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕುಡಿಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದಿರುವ ಅಫೀಸರುಗಳು ಪಾನನಿರೋಧಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಯೂ, ಜಯಪ್ರದವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಹೊದ ಸಾಲನ್ನಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪಟ್ಟಭರಮಾರ್ಗವರ ಸಹ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಫುನಿ ಅದನ್ನು ಬೃಹತ್ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—Cut motion moved:

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ (ಮದ್ದೂರು).—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರು ತಂದಿರುವ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಕಾನೂನಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉಪಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ನಾನು ಆನೆಕರ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರೋ ಅಂತೂ ಯಾರೋ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆನೆಕರ್ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮದ್ದಾನು ಪ್ರಾಂತದ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿದೆ. ಮದ್ದಾನು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಆ ಸರಹದ್ದಿನ ಸುತ್ತ 10 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಆನೆಕರ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಜನರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಹಾಲನ್ನು ತಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾರುವಂತೆ ಆನೆಕರ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಡಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಡವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಇದನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಿ ಪೊಲೀಸರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ ರೂ ಕೇನು ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು, ‘ಅದೇ ಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ದೂರುಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ತಮಗೆ ಲಂಚ ದೊರೆಯದ ಕಾರಣ ನುಳ್ಳು ಅಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ದೂರು ಕೊಟ್ಟವರ ಮೇಲೆಯೇ ಮಾತು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಅಂತು ಡಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಡ ತಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು, ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಕಾನ

ಕಾನಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸಹ ಮದ್ದಾನು ಪ್ರಾಂತದ ಹತ್ತಿರವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಹೆಂಡ ಮಾರುವುದನ್ನು ನಾನು ಬುದ್ಧಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ದಿನ ನನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕರಿಯಪ್ಪನವರು ಇದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಮದ್ದಾನು ಪ್ರಾಂತದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಡ್ರೈಬೆಲ್ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಡ ಮಾರಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ರಾಮನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಂಡವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳಬಟ್ಟೆ ಸಾರಾಯಿ ತಯಾರಿಸುವುದೇ ಕೆಲವರ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿದೆ; ಅದರಿಂದ ಕೆಲವರ ಜೀವನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿ. ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಂ ಗಲಾಟೆಯೊಂದು ನಡೆಯಿತು. ಆಗ ಕೆಲವರಮೇಲೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಿದ್ದರು. ಅಂಥ ವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಲು ರೈಲು ವೆಚ್ಚಕ್ಕೂ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚಂದಾ ಹಣದಿಂದ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ. ಅಂಥವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಈಗ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿ ಹಣ ಶೇಖರಿಸಿ 50—60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆಸ್ತಿ ವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾರದೇ ಇರುವುದು. ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಜಾರಿಗೆ ತರದೇ ಇದ್ದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಕಾನೂನನ್ನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ, ನಿಷ್ಪುರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಇದು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ತಯಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟ ಬಹಳವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಡ, ಸಾರಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾ, ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಅಚರಣೆಗೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ವರಮಾನ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೂ ಸಹ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಎಕ್ಸೈಜಿಸ್ ಹಾರಾಜಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ. ಈ ವರಮಾನ ಈ ವರ್ಷ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದು ಅನುಮಾನ. ಏಕೆಂದರೆ ಶೇಂದಿ ಹಂಚುವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶೇಂದಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುಗಳು ಭರವಸೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿ ಈ ಬಾಟಿನಲ್ಲಿ ಹೈಪೋಟಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡ.)

ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರೂಪಾಯಿ ವರ ಮಾನ ಬರಬಹುದು. ಇದು ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೂ, ಪರ ವಾಇಲ್ಲ; ದೇಶಕ್ಕಾದರೂ ಹಿತವಾಗುವುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನಾ ಮಳೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಎನಂತೆಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

-*ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).- ಸ್ವಾಮಾ, ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸಿರತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗ, ನಿಯಮ ಮತ್ತು ನೀತಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಈ ಬೋತಾ ನೂತನೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪಾನನಿರೋಧ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲರತಕ್ಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಸಮರ್ಥಿಸಲಾರರು. ಅಂತೂ ಈ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿದೆ, ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿಯೇ ಇದರ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಜನರ ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟ ಪತನವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆರೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಡಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕಡೆ ಜನತೆಯ ನೈತಿಕ ಪತನವಾಗುತ್ತಿರುವುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಜನತೆಯ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಂಧುಂಟಾಗುತ್ತಿರುವುದು—ಈ ರೀತಿಯು ಗ್ಯಾಲರಾಮುವಿ ಎದ್ದು ಮಾನವಜೀವನದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಈ ರೀತಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಮುಂದಿನ ಮಾನವಕೋಟಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತಗುಲಿದಂತಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಎದೆಯಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟಿದೆ, ಆದಾಯ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅದರಂತೆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಜನರಮೇಲೆ ಹೇರಿ ಅದನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ, ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪವಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ನೆಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಡೆದರೇ ಮುಂದಿನ ಬೇಕೆಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಹು ಬೇಗ ತರಲಿ, ಸಂತೋಷ; ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಯಾರೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಭಿಪ್ರಾಯಪಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಭಾಬಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಜನತೆ ಅದನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯು ಸಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದ

ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನತೆಯ ನೈತಿಕ ಪತನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನೈತಿಕಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಯಾವ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಈ ದಿನ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಿರುವವರ ಜನಸಾಂದ್ರತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಸಮ್ಮತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ (ಮೈಸೂರು ಉತ್ತರ).— ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಈ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸರ್ಕಾರ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).— ಇದುವರೆಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮೂವರು ನಾಲ್ಕರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು prohibitionನನ್ನು effective ಆಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗಲು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ನೂಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದ accepted principles ಪೈಕಿ ಒಂದು. ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಇಂದಿನ ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಗೋಚರವಾಗಿದೆ. ಈ ನೀತಿ ಪತನವಾಗಿ, ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜರುಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜನತೆ, ಅಧಿಕಾರವರ್ಗ ಒಂದು ವಿಧವಾದ temptationಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಎದೆಯಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ಅನ್ನದ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು, ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿತವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿರುವುದು—ಈ ನಿರೀತಿ ಎದಿಗಾದರೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ತರತಕ್ಕುದೇ! ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡದೆ, ಏನೇ ಕಷ್ಟಬರಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮನಗೊಡದೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಚಾಚುತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಅನುಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ಅನುಮರ್ಥನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕುರುಹಾಗಿ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬಹುದು: ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಈ ಪಾನನಿರೋಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾದ ನೀತಿಇರಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ enforce ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರವೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯ ಬಹುಮತಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಪಾನನಿರೋಧ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಕಡೆ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟಿ

ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಚನ್ನಪ್ಪಣ್ಣ, ಅನೇಕಲ್, ಕಾನಕಾನಹಳ್ಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ illicit tapping ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲೇಬಾರದು. ಸಂಸ್ಥಾನಾ ಮಳೆ ಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಈಗ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪಾನನಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನು ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri T. CHANNIAH (Minister for Public Health and Local Self-Government).—Sri Sivappa has urged for stricter enforcement of prohibition. Some other members have also supported it. They have raised certain other points not altogether relevant to the subject matter of the cut motion. But I wish to answer the point raised in the cut motion of Sri G. Sivappa.

There are some difficulties in strictly enforcing prohibition. I may quote the findings of the Ramamurthy Committee. These findings deserve earnest consideration. The four important factors which militate against stricter enforcement of prohibition are—

1. The failure in enforcement is attributable to lack of public opinion.
2. Corruption among officials.
3. Natural craving for drink on the part of old addicts.
4. Economic motive which exploits its tools and victims by making and setting expensive and deleterious stuff.

3 P.M.

These are the four points on which the Committee has given its findings. Apart from this, Sir, I wish to mention that in our State ever since the introduction of prohibition, in six districts and four taluks of the State, the Police Department is doing their best to achieve the desired object. There has been a substantial increase in the number of cases detected. Police have been sufficiently vigilant. Greater vigilance on their part has been responsible for the increase in the number of cases detected.

Mr. SPEAKER.—I am sorry, you do not come to the point. Evidently you will take some more time. I will have to put the Demand to the vote of the House. The question is:

“That a sum not exceeding Rs. 8,86,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of ‘State Excise’.”

The motion was adopted.

DEMAND No. 3—STAMPS.

9. Stamps.

Mr. SPEAKER.—It is understood that cut motions in respect of the next demand will not be moved. I therefore put the demand to the vote of the House. The question is:

“That a sum not exceeding Rs. 2,81,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of ‘Stamps.’

The motion was adopted.

The House will now rise for lunch and meet at 3-30.

The House adjourned for Lunch at Two Minutes past Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

DEMAND No. 4—FOREST.

10.—Forest.

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That a sum not exceeding Rs. 42,36,800 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of Forest.”

Working of the Forest Department.

Sri B. T. KEMPA RAJ (Bangalore South—Scheduled Castes).—Sir, with the kind permission of the Chair, I beg to move:

“That the demand under the head ‘10. Forest’ for Rs. 42,36,800 be reduced by Rs. 100 (to raise a debate on the working of the Forest Department).”

Sir, it is a well-known fact that the Forest is a very good wealth from the point of view of the State. When there was no density of the population, the Government occupied almost all the lands considering it as forest; and the State has also done its best to maintain these forests. Now-a-days, Sir, these forests are becoming de-forested in one sense. The valuable trees in many forests have been cut down without the knowledge of the Government. Sir, it is true that the Government is maintaining a department called the Forest Department with very good and efficient officers. There is the Forest Ranger Officer, and there is the Forest Guard in the lower cadre and there is the District Forest Officer in the Department. There is also the Conservator of Forests. With all this, Sir, forests are deteriorating in their existence. In my own constituency, to give an example, though a big area nearly 1,000 acres is called forest, there is not even a single tree standing; there is nothing there except vacant space; and in most of the forests, Sir, the area consisting of forest, is forest for name's sake and there grows nothing. Sir, it is a well-known fact even now, after the advent of Independence, that there is dire necessity for the grant of lands for agricultural purposes. The Government now and then has released some parts of the forest which they might have felt it is not necessary to retain. The Government also is pursuing a policy that there should be at least 30 per cent of the land reserved for forests. Unfortunately, at present, we can only say that there is 15 or 14 per cent of land remaining as forest. Sir, I want to submit only one

matter for consideration of the Government. The lowest cadre officials in forests are not taking keen interest in the maintenance of trees and other conditions of the forest. Most of us pretty well know that these officers in the lower cadre try to help the public or some persons who want to steal or knock away wood from the forests. Even most of the persons who bring wood from the forests will have no licence issued from the concerned Department. The reason is that the officials in the lower cadre have been trying to dupe the Government in one sense and are not taking particular interest to safeguard or protect the trees there. Therefore, Sir, I want to bring to the notice of the Government that, whatever the reason, the Government may make up its mind to grow trees in the areas of the forests and let the areas of such forests where there is nothing growing and where nothing can be grown, be released for the purpose of agriculture; thereby the dire necessity to release some lands for the landless may be met. The Forest Department may also be given sufficient work to grow the required trees. Thereby they may get revenue to the State. Thank you, Sir.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

“That the demand be reduced by Rs. 100.”

Sri V. M. MASCARENHAS (St. John's Hill).—Sir, Sri B. T. Kemparaj in his cut motion has brought in a curious combination. In one breath he says that the forests are depleted and that the Government should have good plantations; and in another breath, he says, give all the forest lands you have got for agricultural purposes. I do not exactly know what was in his mind. Sir, the need to conserve and develop our forests is no doubt very great. As it is, hardly 15 per cent of our land is forest land and it has already been pointed out by me to the Government two years ago that this is a very unsatisfactory state of affairs. In other countries, it has been found out empirically that no less than 25 per cent of the land should be set apart as forest land, because

forests are not only an asset in the shape of yielding revenue to the State, but they have an additional advantage in conserving the moisture of the atmosphere and in preventing soil erosion. In view of all this, it is rather important that forests must be maintained and maintained unimpaired and it will not be wise in going on reducing the forest wealth which is already very low in this country. I personally feel, Sir, that the Department has gradually forgotten the theory of plantation altogether. I would like to know, when the Hon'ble Minister answers, what exactly has been the increase in the forest growth for the last five years in the State. It is all right for the Minister to say we have got a revenue of 82 lakhs. When God-given trees are cut down yielding revenue to the Government, can the Minister give me an assurance that for every tree that is cut, another tree is growing? If this state of affairs is allowed to continue I must warn the Government that the day of retribution will soon be at hand.

Secondly, Sir, though forests have been depleted, this is no excuse that forest lands should be given for agricultural purposes. I ask, Sir, is there not enough fallow land? Is there not enough cultivable land for being given for agricultural purposes? Why then should you cast your eye on the poor forests?—a land which can be used for better purposes. I am not against land being given to anybody. But of all land, why only the forest land? I sincerely hope that the Government will lay down definite policies in the matter and will in future guarantee that the forest lands, as far as possible, will not be given for agriculture purposes in a light hearted manner and that they would try their utmost to see that a tree grows—perhaps even two trees grow,—where one has been cut.

SRI H. C. LINGA REDDY (Malur).—Sir, while welcoming the cut motion that has been moved by my friend Sri B. T. Kemparaj, I would like to say a few words.

Forests in our State today are only desolate land. Forests are full of herbs

and shrubs and there is no tree at all. Even the small number of trees that are there are being cut by people and Government are not taking any steps to prevent such indiscriminate cutting of trees nor have they put forward any schemes for tree plantation. Government have a number of schemes for tree plantations in forests and otherwise, in connection with the Birthday of His Highness the Maharaja, the Birthday of Mahatma Gandhi and so on. However much the Government make their efforts to promote the planting of trees, very few plants have come up and grown into big trees. In the district of Kolar, I am reminded of the fact that the previous Government had resorted to a scheme for planting a number of cuttings but immediately after sometime, they were taken away by the people and to-day we see no plant coming up nor is transplanting in vogue. Again there was the all-India scheme for tree planting in our District inaugurated by the then Minister for Food and Agriculture, Sri K. M. Munshi. But not a single plant can you see to-day. Again, Sir, this coupe system of cutting trees, particularly in Kolar and other maidan areas, has been singularly responsible for depleting the already meagre forest wealth in those parts, with the result at present in many of the forests; we do not have any trees worth the name. If to-day you go through some of these forests, you will find only vast expanses of land with only herbs and shrubs and even where there are a few trees, they are being given away for fuel purposes. It is said, Sir, that the presence of trees in forests will be a source for attracting clouds and bringing rain. In spite of this, we see that these plantations are being given away for fuel purposes and specially in Kolar District; though we have been making repeated requests to Government that these areas should not be given away as coupe for fuel purposes, still the Government have not been heeding. Another thing, Sir. If the Government had paid sufficient attention to preserve the forest wealth of the State, I am sure they would have yielded very

(SRI H. C. LINGA REDDY.)

good income and we need not have to resort to taxation proposals with which we have been going on at present. We have not been receiving enough income from the Forest Department. Even in the khedda operations, if the Government pays more attention, they can bring in a good deal of money. They can send these elephants which they capture there, to the various parts of the world and make a good deal of money by that. I feel that it is very necessary that our Forest Department is re-organized and a definite scheme of afforestation is launched and the forests bring good income to our coffers.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ (ಕೋರ):—ಸ್ವಾಮಿ, ಅರಣ್ಯವಿರುವುದು ಕೇವಲ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಕಾ ದಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದ ದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ free grazing ಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮೇವಿಗೆ ಅಥಾವ ಎರ ರು ವಾಗ ಅಂಥ ಕಡೆ ಹೀಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ ಯಾರು ಕಾಡಿಗೆ ದನಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಮಚ್ಚು, ಕೊಡಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ದನ ಮೇಯಿಸುವಾಗ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯದ ವಿಚಾರ ಬಹಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಕೂಪುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಎಲ್ಲ ಯಾವ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾರೆಂದು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ನಿಗಾ ಇಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಪ್ರಾಡ್ಯೂಸ್ ಇದೆಯೋ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಯಿರುವ ಕಾಡಿದೆಯೋ, ಅಲ್ಲಿ ಕೂಪ್ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. 1942 ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇದ್ದಲನ ಕೂಪು ಕೊಡುವ ಅವಾಂತರ ಹೆಚ್ಚಿ ಹುಣಿಸೆ ಮರ, ಅಳರೇಕಾಯಿ ಮರ ಮುಂತಾದವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಜಮೀನಿಗೆ ದರಬಾನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜಾಗ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಅನು ಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಗಿಡಗಳಿಗೂ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂಥ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡು ತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಜಾಗವನ್ನು ಅರಣ್ಯ ತಾನಾಗಿ ತಾನೇ ಬೆಳೆದು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡುವಾಗ ನೇರವಾದ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸು ವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಡೆಸಬೇಕು. ಅರ್ಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಬಾಬನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಲ ಹರಾಜುಮಾಡಿದ

ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಚೆಂಡರು ಕರೆದು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಪೂರೈಕೆ ಹೋಗಿ ಹರಾಜುಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ತಂಗಡಿ ಚಕ್ಕೆ ಹರಾಜು ಅಥವಾ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಹರಾಜನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಒಂದು ಸಲ ಪಟ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ಹರಾಜು ಮಾಡಿ ಏನೋ ಕಾರಣದಿಂದ, ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಆ ಹರಾಜನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡದೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರೆ, the sanctity of public auction ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಲ ಹರಾಜುಮಾಡಿದಾಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಒಂದು ಕೆ ಸೆಷನ್ ಸಿಕ್ಸ್ ಸ್ಕಲ್ಪ ಕಡಮೆ ಬರುವುದಾದರೂ ಅದರಿಂದ ದೇನೂ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ. ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ 5 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ವರ್ಷ 4 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳು ಲಾಭ ಬಂದರೆ ಮುಂದೆ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಿಗೆ ಚೆಂಡರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವನೇ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹರಾಜಾದಮೇಲೆ ರಿಪ್ಲೈ ಮಾಡು ವುದಿಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಲಿ ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹರಾಜಿಗೆ ಹೋಗುವ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಕಾಂಪ್ಲೀಷ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಅದರ ಸತ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಿ ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಿಪ್ಲೈ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಈ ಹರಾಜು ಗಳ ಸತ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಲಾಡ್ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ವುಡ್ಸ್ ಕಾಂಟ್ರೋಲ್ ರೈನಿಂಗ್ ಲೆಕ್ಕ ರಸ್ತೆಯಿದೆ. ನಮ್ಮ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ 1924ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ರಸ್ತೆ ರಿಪೇರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 500 ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಸೆಷನ್ ರಿಪೇರಿಂಗ್ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆ 5-6 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಉತ್ತಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೋದ್ದರಿಂದ ಆ ರಸ್ತೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಆ ರಸ್ತೆಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ 50-60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಸಾಲದು. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆ ನೋಡದೆ ಅಲ್ಲಿನ ರಸ್ತೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿದೆ. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವಾಗ ಆ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಅದರ ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳವರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಸ್ತೆಗಳ ದುರಸ್ತಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯಲ್ ರಿಪೇರಿಂಗ್ ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಅಥವಾ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಆ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಲಾಡ್ ಗಳನ್ನು P.W.D. ಇಲಾಖೆಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಲಾಡ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಆ ಲಾಡ್ ಗಳ ಹತ್ತಿರ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲವಾದರೂ ಇಲಾಖೆ ಯವರು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅವು ಗೆದ್ದಲು ತಿಂದು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ; ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯ ಅಫೀಸರುಗಳೂ ಸಹ ಆ ಲಾಡ್ ಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಅಜಮಾಯಿಷಿಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಅದರ ಕಡೆ ಯಾರು ಗಮನ ತಾನೆ ಬಿದ್ದೀರು ?

ಅದರಿಂದ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೂ ಟೂರ್ ಹೋಗುವಾಗ ಉರುಗಳಲ್ಲಿ, ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ದಿಸ್ತ್ರಿಕ್ಟ್ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ 10-15 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಲಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಬದ್ಧ ಆ ಲಾಡುಗಳೂ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ, ಜನರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದರಿಂದ ಸಹಸ್ರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿಯುವುದಲ್ಲದೆ ಕಾಡೂ ಹೆಚ್ಚೋಟಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಆಸ್ತಿಗಳು ಹಾಳಾಗುವುದೂ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಕತ್ತರಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮಿತಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿತು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ಮಾಗಡಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಯಜಮಾನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಆ ಗಾರ್ಡುಗಳ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಮಂಗಳೂರು, ಮಡಿಕೇರಿ ಮತ್ತು ಬಳ್ಳಾರಿ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ನೋಡಿದೆ. ಅದೇನನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅರಣ್ಯಗಳು ಬಹಳ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಈ ಸಾರಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹರಾಜಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ಹುಣಿಸೆ ಬೆಳೆ ಆಳಲೇಕಾಯಿ ಮುಂತಾದುವು ಹೆಚ್ಚಿ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿರುವುದು. ಇಲ್ಲಾದರೂ ಕೂಪು ಕೊಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. 50 ವರ್ಷಗಳು ಶ್ರಮಪಟ್ಟರೂ ಮೊದಲಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಗಂಡಿದ್ದರೂ ಏಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಮೊದಲಿದ್ದ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ವರ ಮಾನ ಬರುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಲು ಸಹ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಅಲ್ಪವಾಗಿರುವ ಕಡೆ ಮಳೆ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇದನ್ನರಿತ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರುವಾಗ ಈ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಮೊದಲಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾದಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎನೇಕ ಲೋಪವೋಪಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ನಿಗಾ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ತಾವು ಕೊಟ್ಟ ಮೊಬಲಗು ಮರಹಾಕದೆ, ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸದೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾರ್ಷಣ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

Dr. R. NAGAN GOWDA (Minister for Agriculture).—Mr. Speaker, Sir, I

have got rather a difficult task of covering a very wide ground that has been covered by the different speakers and yet I am anxious to convey to all the members that have taken part in this debate my heart-felt thanks, for the very good ideas and suggestions they have expressed about the maintenance of our forest wealth in the State. I am one with them in almost everything that they have said. I am glad to hear from what Sri B. T. Kemparaj said; that forest is a very good wealth for the State. We will write these words in all our records. He further said that we did not protect the forests. I can only say that we are doing our best and we will continue to improve the methods of protection that have been adopted for that purpose. I agree with Sri Mascarenhas who said that in every other country there is 25 per cent of land devoted for forest and I hope some day we will be able to work towards that goal and improve the percentage that we have here. He asked as to what we are doing in the direction of planting of trees. I can tell him that we are trying to plant two to three trees to every tree that we cut. That is the view we have in our mind. We hope to reach that goal. He asked us to give an assurance that in view of the fact that the forest area we have is much less than that required for the good of the country, no land for cultivation from the forest lands should be given. Yes, Sir, we will adopt that policy. Another peculiar thing in Mysore is, we have about 175 lakhs of acres of land of which only 65 lakhs of acres is cultivable. 20 lakhs acres are our forests; that covers 85 lakhs acres and the remaining 90 lakhs acres of land is either fallow or land that is waste or land that is not available for cultivation purpose. So, I think, we should ask our friends who want to have lands for cultivation to go there. Sir, I would not be able to do much justice to many points raised but I will take just a few seconds to say that the question of not allowing to cut coupes and also burn charcoal will be considered. Especially the representative from Kolar has brought this to my

(DR. R. NAGAN GOWDA.)

notice very poignantly and that matter is under consideration. We will see what we can do about that.

Sri K. PATTABHIRAMAN (Kolar).—The answer is not satisfactory.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—I will be able to give a satisfactory answer a little bit later. I will only assure you that you have got more sympathy in this matter, but as you know, the matter will have to be considered in great details; pros and cons will have to be looked into. With these few words I request the Hon'ble members to support this Demand and pass the amount that we have asked for forest maintenance.

4 P.M.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 42,36,800 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of ‘Forest’.”

The motion was adopted.

DEMAND No. 5—REGISTRATION.

11. Registration.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That a sum not exceeding Rs. 5,51,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of ‘Registration’.”

The motion was adopted.

DEMAND No. 13—GENERAL ADMINISTRATION—DISTRICT ADMINISTRATION.

25. General Administration (F. District Administration.)

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 41,40,900 be granted to the

Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1955, in respect of ‘General Administration (F. District Administration)’.”

Abolition of Sub-Division Offices.

Sri S. SRINIVASA IYENGAR.—Sir, I beg to move :

“That the demand under the head ‘25. General Administration (F. District Administration)’ for Rs. 41,40,900 be reduced by Rs. 100 (in order to raise a discussion on the subject of abolishing Sub-Division Offices).”

In each district apart from the office of the Deputy Commissioner and the Taluk Office, there is one other office called Sub-Division Office. The work of these offices can be likened to the work of post office. All papers that are submitted to the Deputy Commissioner simply pass through these Sub-Division Offices. All orders issued from the office of the Deputy Commissioner pass through the Sub-Division Office to the Amildar. So why should we maintain this superfluous office? If any enquiry is to be done by the Deputy Commissioner he refers to the Sub-Division Officer for report. In fact the unit of administration is the Taluk. All records are built up in the Taluk Office. The Amildar comes into contact with the common man and he is posted up-to-date with all the developments in the Taluk. The Taluk is the administrative unit. Having an administrative unit with a Gazetted Officer as the Amildar, who has all the facilities to visit an area immediately a complaint comes up to him, I believe that a report submitted by him should naturally reach the Deputy Commissioner immediately for relief or orders. Sir, by submitting a reference to the Deputy Commissioner through the Sub-Division Officer, the natural thing that will happen is delay. And by the time the paper gets disposed of, it will be several months. That can be easily avoided.